

ارزیابی کارایی بیمارستان‌های دانشگاه علوم پزشکی تهران با استفاده از تحلیل پوششی داده‌ها (۱۳۹۰-۱۳۸۸)

عادل آذر^۱/ محمد ولی‌پور خطیر^۲/ عباس مقبل باعرض^۳/ یحیی حساس یگانه^۴

چکیده

مقدمه: با توجه به اهمیت سرمایه‌گذاری در توسعه نظام سلامت و تأثیر آن بر افزایش بهره‌وری نیروی کار و تولید، تخصیص بهینه منابع در این حوزه و به تبع آن، ارزیابی عملکرد بیمارستان‌ها که اصلی‌ترین واحد عملیاتی این بخش هستند، بسیار حائز اهمیت است. هدف این تحقیق ارزیابی کارایی بیمارستان‌های دانشگاه علوم پزشکی تهران با استفاده از تحلیل پوششی داده‌ها می‌باشد.

روش کار: پژوهش حاضر از نظر هدف کاربردی و ماهیّت پیمایشی-توصیفی است. در این مقاله کارایی نسبی ۲۲ بیمارستان‌های سالهای ۱۳۸۸ تا ۱۳۹۰ مورد ارزیابی قرار گرفت. به این منظور از تکنیک تحلیل پوششی داده‌ها، فرم پوششی و با ماهیت ورودی با فرض بازده متغیر نسبت به مقیاس، استفاده شد. اطلاعات مورد نیاز از منابع مستندات علمی و داده‌های مربوط به شاخص‌های ورودی و خروجی نیز از معاونت توسعه مدیریت و برنامه ریزی منابع دانشگاه علوم پزشکی تهران جمع‌آوری و از نرم‌افزار DEA Solver برای تحلیل استفاده گردید.

یافته‌ها: میانگین کارایی بیمارستان‌ها، طی سال‌های ۱۳۸۸ تا ۱۳۹۰ به ترتیب ۰.۸۶۵، ۰.۸۵۹ و ۰.۸۷۰ بوده و ۶۳ درصد بیمارستان‌ها از بازدهی به مقیاس ثابت، ۲۷ درصد بیمارستان‌ها از بازدهی به مقیاس کاهشی و ۱۰ درصد بیمارستان‌ها از بازدهی به مقیاس افزایشی برخوردار بودند، بنابراین ۹۰ درصد بیمارستان‌های مورد بررسی، قابلیت توسعه بیش از میزان فعلی را ندارند. در این مطالعه میزان ورودی هدف، برای بیمارستان‌های ناکارا جهت رسیدن به مرز کارایی و میزان صرفه‌جویی منابع نیز تعیین گردید.

نتیجه‌گیری: با اجرای این تحقیق، می‌توان ضمن معرفی الگوهای عملکردی به مدیران عالی بخش سلامت، امکان برنامه‌ریزی دقیق‌تر برای توسعه ظرفیت خدمات بهداشتی درمانی و صرفه‌جویی در منابع را فراهم کرد.

کلید واژه‌ها: کارایی بیمارستان، ارزیابی عملکرد، تحلیل پوششی داده‌ها

• وصول مقاله: ۹۲/۲/۱ • اصلاح نهایی: ۹۲/۵/۲۳ • پذیرش نهایی: ۹۲/۶/۲۷

۱. استاد گروه مدیریت صنعتی، دانشکده مدیریت و اقتصاد، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران، نویسنده مسئول (azara@modares.ac.ir)

۲. دانشجوی دکتری مدیریت تحقیق در عملیات، دانشکده مدیریت و اقتصاد، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

۳. استادیار گروه مدیریت صنعتی، دانشکده مدیریت و اقتصاد، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

۴. استادیار گروه حسابداری، دانشکده مدیریت و حسابداری، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

مقدمه

محسوب می شود، می توان با استفاده از اندازه گیری و ارزیابی کارایی چارچوب منطقی برای توزیع منابع انسانی و مالی میان بخش های مختلف فراهم آورد^[۷]، از طرفی یکی از الزامات توسعه سیستم های درمانی و بهینه سازی منابع نظام سلامت، تعیین کارایی فنی است. بیمارستان ها با ارتقای نتایج (خروجی ها) می توانند کارایی فنی خود را بهبود بخشنند^[۸]. در ادبیات حوزه سلامت، تحلیل پوششی داده ها برای ارزیابی کارایی بیمارستان ها و صنعت درمان، بسیار مورد توجه بوده است. مطالعات کاربردی متعدد در خصوص کاربرد تحلیل پوششی داده ها در بیمارستان ها، اهمیت ارزیابی کارایی و استفاده از این تکنیک را نشان می دهد^[۹-۱۲]. بدین منظور، در این تحقیق کارایی بیمارستان های زیر مجموعه دانشگاه علوم پزشکی تهران طی سال های ۱۳۸۸ تا ۱۳۹۰ مورد بررسی قرار گرفته است و با توجه به اینکه یکی از تکنیک های پر کاربرد در ارزیابی کارایی بیمارستان ها، تکنیک تحلیل پوششی داده ها می باشد، با استفاده از این تکنیک قدرتمند ریاضی، به محاسبه کارایی نسبی بیمارستان های دانشگاه علوم پزشکی تهران پرداخته شد و عملکرد هر یک از آن ها مقایسه شد.

عالی تبریز و ایمانی پور، از تحلیل پوششی داده ها برای ارزیابی کارایی بیمارستان های تحت پوشش دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی استفاده کردند که نتایج این ارزیابی نشان داد در سال ۱۳۸۴، ۴۳.۷ درصد؛ در سال ۱۳۸۵، ۳۱.۲ درصد و در سال ۱۳۸۶، ۳۷.۵ درصد از بیمارستان ها کارا بودند^[۳].

قادری و همکاران، در ارزیابی کارایی بیمارستان های دانشگاه علوم پزشکی ایران با استفاده از تحلیل پوششی داده ها نشان دادند ظرفیت ارتقاء کارایی فنی در این بیمارستان ها به میزان ده درصد است و مازاد عوامل تولید به ویژه نیروی انسانی در این دانشگاه مشهود است^[۶].

کنتودیموپولوس و همکارانش، از تحلیل پوششی داده ها برای ارزیابی کارایی فنی تعدادی از بیمارستان ها و تسهیلات

توجه به بهداشت و سلامت در سطح جامعه، یکی از اهداف اصلی برنامه های جمهوری اسلامی ایران می باشد. در اثبات این گفته می توان به مواردی چون قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران اشاره کرد که ضمن محوری بر شمردن سلامت کامل و جامع انسان، بهداشت و درمان را از جمله نیاز های اساسی می شناسد و دولت را مکلف می کند تا تمامی منابع، امکانات و ظرفیت های خود را در جهت تأمین، حفظ و ارتقای سطح سلامت افراد کشور بسیج کند^[۱]. در این راستا می توان به توجه خاصی که در برنامه های توسعه کشور به بخش بهداشت و درمان شده است، اشاره کرد^[۲]. با توجه به تأثیر فوق العاده سرمایه گذاری در بهداشت، درمان و توسعه نظام سلامت بر افزایش بهره وری نیروی کار و تولید، تخصیص منابع کافی و به کار گیری مطلوب منابع در این بخش از اهمیت بالایی برخوردار است^[۳]. از طرفی بررسی ها نشان می دهد که بیش از نیمی از منابع ملی بهداشتی در کشورهای مختلف به هدر می روند و در کشورهای توسعه نیافته، منابع محدود به صورت ناکارآمد مصرف می شوند و اعتبارات عمومی صرف خدماتی می شود که تناسب و اثربخشی لازم را ندارند^[۴]. بنابراین، کسب اطمینان از ارائه چنین خدماتی، مستلزم ارزیابی عملکرد بخش سلامت می باشد و لذا با ارزیابی عملکرد این بخش و حداقل سازی اتلاف منابع، دولت مشکل چندانی در اداره سلامت جامعه نخواهد داشت^[۵]. از آنجا که بهره وری، مهمترین و معمول ترین ساز و کار جهت ارزیابی و اندازه گیری عملکرد یک بنگاه اقتصادی از جمله بیمارستان ها به شمار می رود، در چند دهه گذشته بررسی عملکرد بخش های مختلف بنگاه ها و واحد های اقتصادی در سطح خرد و کلان از طریق سنجش کارایی، همواره مورد توجه محققان بوده است^[۶].

بنابراین با توجه به اینکه در نظام سلامت، ارزیابی کارایی اولین گام در ارزیابی عملکرد بخش های مختلف بهداشت و درمان

اساس تکنیک تحلیل پوششی داده‌ها به مقاله فارل در سال ۱۹۵۷ برمی‌گردد که در آن کارایی یک بنگاه را "تولید یک ستانه به حد کافی و بیشتر از یک مقدار مفروض نهاده" تعریف کرده است[۱۳].

تقریباً بیست سال بعد چارنز و همکاران با توسعه ایده فارل، تکنیک تحلیل پوششی داده‌ها را ارائه کردند، که بر اساس آن تحلیل پوششی داده‌ها مبتنی بر مدل برنامه‌ریزی خطی است که کارایی واحدهای تصمیم‌گیرنده را با محاسبه نسبت مجموع وزنی خروجی به ورودی می‌سنجد[۱۴]. با حل مدل تحلیل پوششی داده‌ها، می‌توان واحدهای الگو برای واحدهای ناکارا را تعیین کرد که نشان دهنده میزان افزایش لازم در ورودی‌ها و یا کاهش لازم در خروجی‌ها برای کارا شدن واحد مورد نظر می‌باشد[۱۵]. این روش بدون تعیین فرضی از شکل تابع تولید، و با استفاده از مدل برنامه‌ریزی خطی، با توجه به اطلاعات مربوط به میزان ورودی‌ها و خروجی‌های واقعی واحدهای، اطراف عوامل ورودی و خروجی یک تابع مرزی تشکیل می‌دهد. این مرز به عنوان مرز کارایی، علاوه بر تعیین واحدهای کارایی فعلی، تحلیل‌های کاربردی در مورد واحدهای ناکارا را فراهم می‌کند[۱۶].

روش تحلیل پوششی داده‌ها یک روش مدیریتی است که کارایی هر واحد تصمیم‌گیرنده را به طور نسبی اندازه‌گیری و راهکارهای مدیریتی را ارائه می‌کند. در این روش واحد الگو و مرجع برای واحدهای ناکارا معرفی می‌شود تا بدین وسیله واحدهای ناکارا، کارایی خود را از طریق الگوبرداری افزایش دهد و خود را به مرز کارایی برسانند[۱۷]. منظور از واحدهای (واحدهای تصمیم‌گیرنده) یک واحد سازمانی یا یک سازمان مجزا است که به طور مستقل اداره می‌شود. البته این تکنیک برای ارزیابی کارایی نسبی واحدهایی قابل استفاده است که ورودی‌ها و خروجی‌های فرایند سیستمی در آنها مشابه باشد.

مراقبت پژوهشی در یونان استفاده کردند. ایشان در این تحقیق، تعداد پژوهش، تعداد پرستار و تعداد تخت موجود را به عنوان شاخص‌های ورودی در نظر گرفتند و تعداد بیماران بستری شده، تعداد مراجعات سرپایی و خدمات بهداشتی پیشگیری را به عنوان شاخص‌های خروجی لحاظ کردند و در نهایت با به کارگیری روش تحلیل پوششی داده‌ها با محاسبه کارایی واحدهای ارزیابی بیمارستان‌ها تحت بررسی پرداختند[۷].

روش کار

این تحقیق از نظر هدف، از نوع تحقیقات کاربردی و از نظر ماهیت، از نوع پیمایشی-توصیفی، محسوب می‌شود. قلمرو این تحقیق کلیه بیمارستان‌های زیر مجموعه دانشگاه علوم پژوهشی تهران است، لذا نمونه‌گیری (به معنای انتخاب برخی از عناصر جامعه آماری) مبنای تحقیق نخواهد بود. ابزار جمع آوری اطلاعات برای پیشنهاد و ادبیات نظری این تحقیق، منابع مستندات علمی کتابخانه‌ای و اینترنتی بوده است و داده‌های مربوط به شاخص‌های ورودی و خروجی برای ارزیابی کارایی نیز با هماهنگی معاونت توسعه مدیریت دانشگاه علوم پژوهشی تهران از بیمارستان‌های مذکور اخذ و مورد استفاده قرار گرفت.

با توجه به کاربرد گسترده تکنیک تحلیل پوششی داده‌ها در ارزیابی کارایی بخش سلامت، در این مقاله به عنوان مبنای تجزیه و تحلیل مورد استفاده قرار گرفته است. تحلیل پوششی داده‌ها یک تکنیک ریاضی برای ارزیابی کارایی نسبی واحدهای تصمیم‌گیرنده (DMU: Decision Making Units) است. ویژگی این نوع تحلیل موجب می‌شود که به کارگیری آنرا در ارزیابی کارایی پیشنهاد نمایند. این ویژگی‌ها عبارتند از: ۱. تحلیل و ارزیابی واقع بینانه این روش نسبت به روش‌های دیگر ارزیابی؛ ۲. ارزیابی توان مجموعه‌ای از عوامل؛ ۳. جبرانی بودن مدل‌های آن؛ ۴. امکان ورود نهاده‌ها و ستاده‌ها با واحد اندازه‌گیری مختلف.

CCR: Charnes, Cooper and Rhodes (BCC: Banker, Charnes, Banker)، مدل‌های تلفیقی (CCR) و (BCC)، مدل‌های جمعی (ADD: Additive DEA model) و مدل‌های مضربی (MULT: Multiplier DEA model).

پس از مصاحبه و اخذ نظر خبرگان (استادی گروه مدیریت سلامت دانشگاه علوم پزشکی تهران) و مدیران حوزه بخش سلامت (مدیران بیمارستان‌ها که از طرف معاونت توسعه مدیریت دانشگاه علوم پزشکی تهران معرفی شدند) و با فرض وجود بازده به مقیاس متغیر، مدل BCC برای دستیابی به هدف تحقیق و ارائه راهکارهای مدیریتی انتخاب گردید. قابل ذکر است فرض بازده به مقیاس ثابت برای یک سیستم به این معنی است که با افزایش ورودی‌ها سطح خروجی‌ها نیز به همان نسبت افزایش می‌یابد و فرض بازده به مقیاس افزایشی به این معنی است که با افزایش ورودی‌ها سطح خروجی‌ها به نسبت بیشتری افزایش می‌یابد و بازده به مقیاس کاهشی برای یک سیستم به این معنی است که با افزایش ورودی‌ها سطح خروجی‌ها به نسبت کمتری افزایش می‌یابد. در خصوص ماهیت مدل نیز به همین ترتیب و با توجه به رویکرد تحقیق برای تخصیص بهینه منابع و کنترل بیشتر دانشگاه بر ورودی‌های سیستم بیمارستانی، تا خروجی‌های آن، مدل مذکور با ماهیت ورودی گرا در نظر گرفته و کارایی بر این اساس محاسبه گردید.

یافته‌ها

همانطور که قبلاً توضیح داده شد برای تحلیل داده‌ها از مدل BCC ورودی گرا و با فرض بازدهی به مقیاس متغیر استفاده شد. نتایج محاسبه کارایی ۲۲ بیمارستان زیر مجموعه دانشگاه علوم پزشکی تهران طی سال‌های ۱۳۸۸ تا ۱۳۹۰ در جدول ۱ نشان داده شده است. در ستون آخر جدول ۱ نوع بازده به مقیاس برای هر یک از بیمارستان‌ها نیز نشان داده شده است.

در این تحقیق با توجه به لزوم معنی‌دار بودن شاخص‌ها در ارزیابی کارایی بیمارستان‌ها، شاخص‌هایی با استفاده از نظرات خبرگان و مدیران حوزه سلامت، به عنوان ورودی‌های مدل تحلیل پوششی داده‌ها تعریف و استفاده شد که عبارتند از: تعداد تخت فعال، تعداد پزشک متخصص، تعداد پزشک عمومی و پیراپزشک، تعداد پرستار و تعداد سایر کارکنان. با توجه به تعداد زیاد شاخص‌های عملکردی در ارزیابی عملکرد بیمارستان‌ها، سعی شده است با استفاده از مستندات علمی و نظر خبرگان و مدیران حوزه سلامت، مهمترین شاخص‌های عملکرد بیمارستان‌ها در دانشگاه علوم پزشکی تهران به عنوان شاخص‌های خروجی مدل تحلیل پوششی داده‌ها تعریف و استفاده شود. به این ترتیب شاخص‌هایی که به عنوان خروجی‌های مدل تعریف و استفاده شد عبارتند از: تعداد پذیرش و ویزیت بیمار سرپایی، تعداد پذیرش و ویزیت بیمار بستری، تعداد عمل جراحی و ضریب اشغال تخت. یادآوری می‌شود که در تعیین ورودی‌ها و خروجی‌ها، معیار قابلیت پوشش، فعالیت‌های بیمارستان‌ها و نیز وجود اطلاعات لحاظ گردید؛ به این معنی که شاخص‌هایی به عنوان ورودی و خروجی انتخاب شدند که بخش عمدۀ ورودی منابع و خروجی نتایج بیمارستان‌ها را در بر گیرد و متناسب با فعالیت تمامی بیمارستان‌ها بوده و در عین حال اطلاعات آن نیز موجود باشد.

بر اساس این ورودی‌ها و خروجی‌ها و نتایج مدل تحلیل پوششی داده‌ها می‌توان مشخص کرد میزان کارایی هر یک از بیمارستان‌های تحت بررسی چگونه است و با چه میزان از منابع (ورودی‌ها) به آن سطح از کارایی دست یافتند؟ به این ترتیب قابلیت رتبه‌بندی بیمارستان‌های تحت بررسی فراهم می‌شود. از زمان معرفی مدل تحلیل پوششی داده‌ها تاکنون، مدل‌های زیادی معرفی شد و همواره به جنبه‌های تخصصی آن نیز افزوده شد. اما مبنای همه این مدل‌ها، تعدادی مدل پایه‌ای است که توسط ارائه کنندگان این روش معرفی گردید. این

جدول ۱: بررسی کارایی بیمارستان‌ها بر اساس مدل BCC ورودی گرا

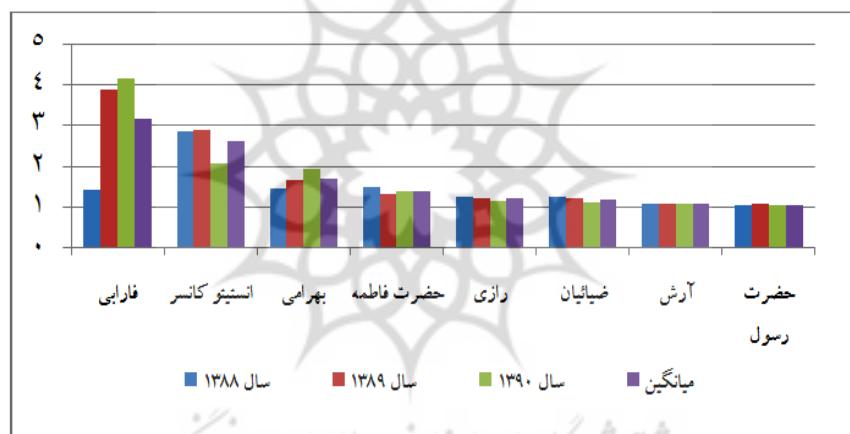
ردیف	بیمارستان	کارایی				میانگین	مقیاس	بازده به
		سال ۱۳۹۰	سال ۱۳۸۹	سال ۱۳۸۸	سال ۱۳۸۹			
۱	انستیتو کانسر	۱	۱	۱	۱	۱	ثابت	
۲	آرش	۱	۱	۱	۱	۱	ثابت	
۳	بهرامی	۱	۱	۱	۱	۱	ثابت	
۴	حضرت رسول	۱	۱	۱	۱	۱	ثابت	
۵	حضرت فاطمه	۱	۱	۱	۱	۱	ثابت	
۶	رازی	۱	۱	۱	۱	۱	ثابت	
۷	ضیائیان	۱	۱	۱	۱	۱	ثابت	
۸	فارابی	۱	۱	۱	۱	۱	ثابت	
۹	مرکز طبی کودکان	۰.۹۷	۰.۹۲	۱	۱	۰.۹۷	کاہشی	
۱۰	اکبرآبادی	۰.۹۴	۱	۱	۰.۸۴	۰.۹۴	ثابت	
۱۱	جامع زنان	۰.۹۲	۱	۰.۸۹	۰.۸۹	۰.۹۲	ثابت	
۱۲	بهارلو	۰.۹۱	۰.۹۱	۰.۹۰	۰.۹۲	۰.۹۱	ثابت	
۱۳	شهید هاشمی نژاد	۰.۹۱	۰.۸۸	۰.۹۱	۰.۹۲	۰.۹۱	ثابت	
۱۴	علی اصغر	۰.۹۰	۰.۹۱	۱	۰.۸۱	۰.۹۰	ثابت	
۱۵	شهید مطهری	۰.۸۷	۰.۹۴	۰.۹۱	۰.۷۶	۰.۸۷	افزایشی	
۱۶	ولی عصر	۰.۸۵	۰.۹۰	۰.۸۰	۰.۸۶	۰.۸۵	کاہشی	
۱۷	امیرعلم	۰.۶۹	۰.۶۷	۰.۶۸	۰.۷۴	۰.۶۹	افزایشی	
۱۸	شفا یحییان	۰.۶۹	۰.۷۹	۰.۶۵	۰.۶۴	۰.۶۹	ثابت	
۱۹	فیروزگر	۰.۶۹	۰.۹۳	۰.۵۶	۰.۵۶	۰.۶۹	کاہشی	
۲۰	سینا	۰.۵۸	۰.۴۷	۰.۵۱	۰.۷۷	۰.۵۸	کاہشی	
۲۱	شریعتی	۰.۵۵	۰.۴۶	۰.۴۹	۰.۶۸	۰.۵۵	کاہشی	
۲۲	امام	۰.۴۸	۰.۳۲	۰.۵۵	۰.۵۷	۰.۴۸	کاہشی	
	میانگین	۰.۸۶	۰.۸۷	۰.۸۵	۰.۸۶	۰.۸۶		

نوعی کارایی غیر نسبی است و بر اساس مجموع ورودی‌های خروجی‌های هر بیمارستان محاسبه می‌شود استفاده شده است. نتایج حاصل از اجرای مدل اندرسون و پیترسون طی سه سال مورد نظر، در جدول ۲ آمده است.

با توجه به جدول ۱ میانگین کارایی ۸ بیمارستان یک بوده است، به عبارتی این بیمارستان‌ها در هر سه سال از کارایی یک برخوردار بودند. بنابراین برای رتبه‌بندی این بیمارستان‌های کارا، از ضربی اندرسون و پیترسون (A&P) که

جدول ۲: کارایی غیرنسبی بیمارستان‌های کارا (مدل اندرسون و پیترسون)

ردیف	بیمارستان	سال ۱۳۸۸	سال ۱۳۸۹	سال ۱۳۹۰	میانگین	ردیف
۱	فارابی	۱.۴۱	۳.۸۷	۴.۱۳	۳.۱۴	۱
۲	انستیتو کانسر	۲.۸۴	۲.۸۷	۲.۰۴	۲.۵۹	۲
۳	بهرامی	۱.۴۵	۱.۶۲	۱.۹۱	۱.۶۶	۳
۴	حضرت فاطمه	۱.۴۸	۱.۲۹	۱.۳۶	۱.۳۸	۴
۵	رازی	۱.۲۳	۱.۲	۱.۱۴	۱.۱۹	۵
۶	ضیائیان	۱.۲۳	۱.۱۸	۱.۰۸	۱.۱۶	۶
۷	آرش	۱.۰۷	۱.۰۶	۱.۰۴	۱.۰۶	۷
۸	حضرت رسول	۱.۰۱	۱.۰۵	۱.۰۱	۱.۰۲	۸

در نمودار ۱ بیمارستان‌های کارا به ترتیب بیشترین توضیح که، آنچه برای مدیریت منابع بیمارستان مهم است، آگاهی از میزان منابع هر یک از بیمارستان‌ها با هدف رسیدن به مرز کارایی می‌باشد. در جدول ۳ میزان منابع فعلی بیمارستان‌ها و منابع مورد انتظار هر یک از آن‌ها در وضعیت کارایی برابر یک، نشان داده شده است.

میانگین کارایی غیرنسبی طی سه سال متوالی ۱۳۸۸ تا ۱۳۹۰ نشان داده شده است.

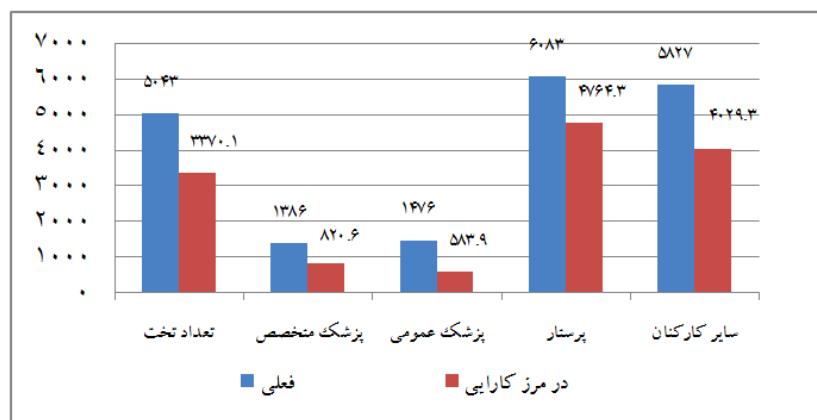
همانطور که در توضیحات مدل نیز اشاره شد، در محاسبه کارایی بیمارستان‌ها، پس از اخذ نظر مدیران عالی دانشگاه علوم پزشکی تهران، از رویکرد ورودی‌گرا برای تحلیل کارایی استفاده شد؛ با این است.

جدول ۳: میزان منابع (ورودی) بیمارستان‌ها با هدف رسیدن به مرز کارایی

رتبه کارایی بیمارستان	منابع و ضعیت	تعداد تخت	پزشک متخصص	پزشک عمومی	پرستار	سایر کارکنان
۱	فارابی	۲۰۴	۴۳	۳	۲۲۵	۴۸۴
	در سال در مرز کارایی	۲۰۴	۴۳	۳	۲۲۵	۴۸۴
۲	انستیتو کانسر	۱۹۳	۳	۱۵۹	۲۳۰	۱۴۹
	در سال در مرز کارایی	۱۹۳	۳	۱۵۹	۲۳۰	۱۴۹
۳	بهرامی	۱۱۷	۲۷	۱	۲۲۸	۹۶
	در سال در مرز کارایی	۱۱۷	۲۷	۱	۲۲۸	۹۶
۴	حضرت فاطمه	۱۱۰	۱۸	۶	۱۴۹	۱۴۸
	در سال در مرز کارایی	۱۱۰	۱۸	۶	۱۴۹	۱۴۸
۵	رازی	۶۹	۳۲	۳۸	۸۹	۹۵
	در سال در مرز کارایی	۶۹	۳۲	۳۸	۸۹	۹۵
۶	ضیائیان	۹۹	۳۴	۳۷	۱۴۰	۱۰۴
	در سال در مرز کارایی	۹۹	۳۴	۳۷	۱۴۰	۱۰۴
۷	آرش	۸۱	۳۸	۴۲	۱۶۳	۱۸۱
	در سال در مرز کارایی	۸۱	۳۸	۴۲	۱۶۳	۱۸۱
۸	حضرت رسول	۷۰۱	۱۹۷	۱۰۱	۸۳۱	۳۳۵
	در سال در مرز کارایی	۷۰۱	۱۹۷	۱۰۱	۸۳۱	۳۳۵
۹	مرکز طبی	۲۷۲	۷۰	۲	۲۸۵	۲۳۹
	در سال در مرز کارایی	۲۷۲	۷۰	۲	۲۸۵	۲۳۹
۱۰	اکبرآبادی	۲۱۳	۴۰	۱۹	۲۳۳	۱۹۹
	در سال در مرز کارایی	۲۱۳	۴۰	۱۹	۲۳۳	۱۹۹
۱۱	زنان	۹۶	۴۷	۲۵	۱۵۲	۸۵
	در سال در مرز کارایی	۹۶	۴۷	۲۵	۱۵۲	۸۵
۱۲	بهارلو	۲۰۷	۲۶	۳۵	۲۱۴	۳۸۰
	در سال در مرز کارایی	۲۰۷	۲۶	۳۵	۲۱۴	۳۸۰
۱۳	هاشمی نژاد	۱۲۸	۲۶	۳۹	۱۸۹	۲۰۷
	در سال در مرز کارایی	۱۲۸	۲۶	۳۹	۱۸۹	۲۰۷
۱۴	علی اصغر	۱۴۸	۳۹	۱۵۳	۱۵۳	۱۰۹
	در سال در مرز کارایی	۱۴۸	۳۹	۱۵۳	۱۵۳	۱۰۹
۱۵	شهید مطهری	۹۰	۱۶	۹	۱۱۲	۱۱۲
	در سال در مرز کارایی	۹۰	۱۶	۹	۱۱۲	۱۱۲
۱۶	ولیعصر	۳۰۸	۹۷	۱۰۸	۲۰۰	۳۴۴
	در سال در مرز کارایی	۳۰۸	۹۷	۱۰۸	۲۰۰	۳۴۴
۱۷	امیراعلم	۱۷۴	۴۳	۷۸	۱۹۹	۲۴۲
	در سال در مرز کارایی	۱۷۴	۴۳	۷۸	۱۹۹	۲۴۲
۱۸	شفا یحییان	۱۵۰	۳۱	۷۳	۱۶۶	۱۸۳
	در سال در مرز کارایی	۱۵۰	۳۱	۷۳	۱۶۶	۱۸۳
۱۹	فیروز گر	۳۲۴	۷۹	۱۴	۴۰.۸	۱۷۵
	در سال در مرز کارایی	۳۲۴	۷۹	۱۴	۴۰.۸	۱۷۵
۲۰	سینا	۳۳۷	۷۹	۱۳۴	۲۵۵.۵	۱۶۳.۸
	در سال در مرز کارایی	۳۳۷	۷۹	۱۳۴	۲۵۵.۵	۱۶۳.۸
۲۱	شریعتی	۴۹۴	۱۳۸	۷	۵۳۱	۸۱۰
	در سال در مرز کارایی	۴۹۴	۱۳۸	۷	۵۳۱	۸۱۰
۲۲	امام	۵۲۸	۶۶۲	۳.۳	۱۵۱	۲۶۸
	در سال در مرز کارایی	۵۲۸	۶۶۲	۳.۳	۱۵۱	۲۶۸
۲۳	میانگین کل منابع	۳۳۷۰.۱	۸۲۰	۱۴۷۶	۶۰۸۳	۵۸۲۷
	در سال در مرز کارایی	۳۳۷۰.۱	۸۲۰	۱۴۷۶	۶۰۸۳	۵۸۲۷
۲۴	میزان صرفه جویی منبع در مرز کارایی	۰.۳۳	۰.۶۰	۰.۶۰	۰.۲۲	۰.۳۱

است.

در نمودار ۲ میزان مصرف هر یک از منابع بیمارستانی در شرایط فعلی و در شرایط رسیدن به مرز کارایی نشان داده شده

نمودار ۲: مقایسه مجموع منابع بیمارستان‌ها در وضعیت فعلی و وضعیت مرز کارایی

قابلیت توسعه بیش از میزان فعلی را ندارند و تنها ۱۰ درصد آن‌ها که دارای بازدهی به مقیاس افزایشی هستند، قابلیت توسعه دارند؛ این در حالی است که در مطالعه صابرماهانی و همکاران [۱۸] در استان کرمان ۵۳۸ درصد بیمارستان‌ها از بازدهی به مقیاس ثابت، ۳۰.۷ درصد بیمارستان‌ها از بازدهی به مقیاس کاهشی و ۱۵.۳ درصد بیمارستان‌ها دارای بازدهی به مقیاس افزایشی بودند، به این ترتیب می‌توان گفت قابلیت توسعه در بیمارستان‌های استان کرمان بیشتر مشهود است.

بحث و نتیجه گیری

با توجه به اهمیت بسیار بالای بیمارستان‌ها در ارائه خدمات بهداشتی و درمانی و تأثیر زیاد آن‌ها در کارایی نظام مدیریت سلامت کشور، استفاده از مدل تحلیل پوششی داده‌ها با ارائه امکان مقایسه و رتبه بندهی و الگوگیری می‌تواند گامی مهم برای بهبود مستمر عملکرد بیمارستان‌ها و بخصوص بخش بهداشت کشور باشد.

اجرای این تحقیق، ضمن تعیین کارایی بیمارستان‌ها و معرفی واحدهای ناکارا، میزان منابع مورد نیاز بیمارستان‌های ناکارا در شرایط رسیدن به مرز کارایی

نمودار ۲ نشان می‌دهد در صورتی که تمامی بیمارستان‌ها به سطح کارایی بیمارستان‌های الگو برسند حداقل ۳۳ درصد در تعداد تخت، ۴۱ درصد در تعداد پزشک متخصص، ۶۰ درصد در تعداد پزشک عمومی، ۲۲ درصد در تعداد پرستار و ۳۱ درصد در تعداد سایر کارکنان صرفه‌جویی حاصل می‌شود. هر چند ممکن است این صرفه‌جویی دور از ذهن باشد، اما نتایج مذکور بر اساس بیمارستان‌های الگویی حاصل گردید که در زیر مجموعه همین دانشگاه علوم پزشکی تهران فعالیت می‌کنند و این از قابلیت‌های ویژه تحلیل پوششی داده‌ها است.

یافته‌های این تحقیق در مقایسه با تحقیق عالم تبریز و ایمانی‌پور [۳] نشان می‌دهد متوسط کارایی بیمارستان‌های دانشگاه علوم پزشکی تهران از متوسط کارایی بیمارستان‌های دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی بیشتر بوده است. نتایج نشان داد ۶۳ درصد بیمارستان‌ها از بازدهی به مقیاس ثابت، ۲۷ درصد بیمارستان‌ها از بازدهی به مقیاس کاهشی و ۱۰ درصد بیمارستان‌ها از بازدهی به مقیاس افزایشی برخوردار بودند، بنابراین ۹۰ درصد بیمارستان‌های مورد بررسی،

ارزیابی کارایی بخش‌های مختلف بیمارستان‌ها استفاده شود تا، بخصوص در مورد بیمارستان‌هایی که از کارایی یک برخوردارند، عملکرد بخش‌های مختلف با یکدیگر قابل مقایسه باشد و با داشتن الگوهای مناسب عملکردی بتوانند در جهت بهبود عملکرد برنامه‌ریزی کنند.

تشکر و قدردانی

نویسنده‌گان مقاله از آقای دکتر رحیم‌نیاء، مدیر کل بودجه دانشگاه علوم پزشکی تهران جهت راهنمایی‌های مؤثر و هماهنگی‌های لازم برای مصاحبه، خانم نورمندی کارشناس بودجه دانشگاه جهت هماهنگی در جمیع آوری اطلاعات مورد نیاز پژوهش کمال تشکر و قدردانی را دارند.

نیز تعیین گردید. از ۲۲ بیمارستان مورد مطالعه ۸ بیمارستان در ۳ سال متولی ۱۳۸۸ تا ۱۳۹۰ از کارایی یک برخوردار بودند و در میان بیمارستان‌های کارآ نیز بیمارستان‌های فارابی و انسستیتو کانسر به ترتیب بالاترین کارایی را داشته‌اند. متوسط کارایی در طی سال‌های ۱۳۸۸ تا ۱۳۹۰ نشان می‌دهد میزان کارایی بیمارستان‌ها در سال ۹۰ نسبت به دو سال قبل افزایش نسبی داشته و با توجه به نوسان موجود در میزان کارایی، نمی‌توان به طور قطع در مورد روند کارایی در سال‌های اخیر اظهار نظر کرد. با توجه به یافته‌های تحقیق در صورت بررسی فرایند کاری در بیمارستان‌های کارا، می‌توان انتظار داشت با صرفه‌جویی به میزان ۳۳ درصد در تعداد تخت، ۴۱ درصد در تعداد پزشک متخصص، ۶۰ درصد در تعداد پزشک عمومی، ۲۲ درصد در تعداد پرستار و ۳۱ درصد در تعداد سایر کارکنان به خروجی فعلی عملکرد دست یافت. از تاییح حائز اهمیت این تحقیق تعیین ظرفیت توسعه بیمارستان‌های مورد مطالعه است که بر اساس یافته‌ها، در مورد دو بیمارستان که دارای بازدهی به مقیاس افزایشی هستند قابلیت برنامه‌ریزی برای توسعه ظرفیت وجود دارد و در مورد سایر بیمارستان‌ها، توسعه ظرفیت توصیه نمی‌شود؛ به عبارتی بیمارستان‌های مورد مطالعه به اندازه کافی بزرگ هستند و قابلیت توسعه در آن‌ها پایین است. بنابراین با اجرای این تکنیک در مورد سایر مراکز بخش سلامت کشور می‌توان، ضمن معرفی الگوهای عملکردی و تعیین میزان صرفه‌جویی در منابع، امکان برنامه‌ریزی دقیق‌تر را برای توسعه خدمات بهداشتی درمانی، با هدف حداقل سازی در مصرف منابع، فراهم کرد.

در پایان، ضمن اشاره به محدودیت عدم وجود سیستم یکپارچه اطلاعاتی در مورد بیمارستان‌ها که ناگزیر به انجام مکاتبات جداگانه با بیمارستان‌ها نمود، پیشنهاد می‌شود جهت شناسایی دقیق‌تر واحدهای کارا و ناکار در بیمارستان‌ها از مدل‌های تحلیل پوششی داده‌ها برای

References

1. Document of national health sector development of the fourth economic, social and cultural. 2005, Tehran: Assistant security of coordination and the ministry of health association.[persian].
2. Management and planning organization. 2004, Economic report, Tehran: Publications management and planning organization, Center of scientific information and documentation.[persian].
3. Alam tabriz, A., Imanipour, M., Measurement of partial efficiency health service by DEA. management perspective, 2009. 31: p. 139-157.
4. Nabarro, D., Cassels, A., Strengthening health management capacity in developing countries. 1994, London: Overseas Development Administration.
5. Abd-Elaheian, H., Shariaty, SH., Shooshtarizadeh E., Measuring the functionality of rural management impact in Iran based on the analysis of factors. Journal of Modares Human Sciences, 2006. 10(46): p. 67-227.
6. Ghaderi, H., Goudarzi, G., Gohari, M, R., Determination technical efficiency of hospitals affiliated with Iran University of Medical Science by Data Envelopment Analysis (2000 - 2004). Journal of Health Administration, 2007. 9(26): p. 31-38.[persian]
7. Kontodimopoulos, N., Panagiotis, N., Dimitris, N., Balancing efficiency of health services and equity of access in remote areas in Greece. Health Policy, 2006.76(1): p. 49-57.
8. Hu, H.-H., Qinghui Qi, and Chih-Hai Yang., Analysis of hospital technical efficiency in China: Effect of health insurance reform. China Economic Review, 2012.23(4):P.865-877.
9. Banker, R.D., Conrad, R. and Strauss, R., A comparative application of DEA and translog methods: an illustrative study of hospital production. Management Science, 1986. 32: p. 30-44.
10. Datar, S., R. Banker, and S. Das, Analysis of Cost Variances for Management Control in Hospitals. In Research in Governmental and Nonprofit Accounting, 1990. 5: p. 269-291.
11. Borden, J.P., An assessment of the impact of diagnosis-related group (DRG)-based reimbursement on the technical efficiency of New Jersey hospitals using data envelopment analysis. Journal of Accounting and Public Policy, 1990. 7: p. 77-96.
12. Ehreth, J., The development and evaluation of hospital performance measures for policy analysis. Medical Care, 1994. 32: p. 568-587.
13. Harrison, J.P., Coppola, M.N., Wakefield, M., Efficiency of Federal Hospitals in the United States. Journal of Medical Systems, 2004. 28(5): p. 411-422.
14. Charnes, A., Cooper, W. W., & Rhodes, E., Measuring the efficiency of decision making units. European Journal of Operational Research, 1978. 2: p. 429-444.
15. Ben-Arieh, D., and Deep Kumar Gullipalli., Data Envelopment Analysis of clinics with sparse data: Fuzzy clustering approach. Computers & Industrial Engineering, 2012. 63(1): p. 13-21.
16. Kabnurkar, A., Mathematical Modeling for Data Envelopment Analysis with Fuzzy Restrictions on Weights. 2001: Thesis Submitted for the Degree of Masters of Science in Industrial and Systems Engineering, Falls Church, Virginia.
17. Mehregan, M.Reza., Dehghan Nayeri, M., Ghezavati V.R., An optimisational model of benchmarking. Benchmarking,2010. 17(6), p.876 – 888.
- Saber-Mahani, A., Goodarzi, Gh., Barouni, M., Khakian, M., Estimation of Technical Efficiency of General Hospitals of Kerman University of Medical Sciences by Data Envelopment Analysis (DEA). 2009. Journal of Kerman University of Medical Science, 2010; 17(1):59-67.

Evaluation of Hospital Efficiency by Data Envelopment Analysis: Tehran University of Medical Sciences: 2009-2011

Azar A¹/ Vlipour Khatir M²/ Moghbel Baerz A³/ Hasas Yeganeh Y⁴

Abstract

Introduction: Investing in health systems development, its impact on increasing labor productivity and production, the allocation of resources, and performance evaluation of hospitals, as the main operational unit, is very important. The purpose of this study was to evaluate the efficiency of Tehran University of Medical Sciences hospitals (TUMS) by Data Envelopment Analysis (DEA).

Methods: This was an applied descriptive survey. In this study, relative efficiency of 22 hospitals were analyzed between 2009 and 2011. For this purpose, input-oriented DEA technique with the assumption of variable return to the scale was used. The necessary information was extracted from scientific documents, and the data related to input and output indices were collected from Vice Chancellor for Administration and Finance of TUMS. The collected data were then analyzed by DEA Solver.

Results: The averages of efficiency in hospitals, during the years 2009-2011, were 0.865, 0.859, and 0.870, respectively. 63 percent of hospitals had constant return to scale, 27 percent had decreasing return to scale and 10 percent of them had increasing return to scale. Therefore, 90 percent of hospitals did not have the capacity to develop beyond the status quo. The amount of input for achieving efficiency and saving resources were also determined in inefficient hospitals.

Conclusions: This research introduces a functional pattern to senior managers of the health sector, enabling them to have more accurate planning for capacity development and resource saving.

Keywords: Hospital efficiency, Performance Evaluation, Data Envelopment Analysis

• Received: 21/April/2013 • Modified: 14/August/2013 • Accepted: 18/Sep/2013

پایل جامع علوم انسانی

مجله سلامت سازی اسلامی (۱۴۰۲)

۴۶

1. Professor of Industrial Management, Faculty of Management and Economics, Tarbiat Modares University, Tehran, Iran
2. PHD Student of Operations Research, Faculty of Management and Economics, Tarbiat Modares University, Tehran, Iran
3. Assistant Professor of Industrial Management, Faculty of Management and Economics, Tarbiat Modares University, Tehran, Iran
4. Assistant Professor of Accounting, Faculty of Management and Accounting, Allameh Tabatabaii University, Tehran, Iran